

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112244026
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112244026.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1/ L. G., nar. XX.X.XXXX, bytom R. G. XX, A., 2/ O.. A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom G. G. S. X/A, A., 3/ O.. O. C., nar. X.X.XXXX, bytom G. G. S. X/B, A., právne zastúpení JUDr. Jozefom Frankom, advokátom so sídlom Lemešany 82, Lemešany, proti žalovanému: O. G., nar. X.XX.XXXX, bytom S. XX, A., zastúpenému A.. M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom A. D. XX, A., o zaplatenie 1.016,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11C/250/2013-201 zo dňa 4.8.2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením vydaný vyšším súdnym úradníkom súd prvého stupňa priznal znalcovi z odboru poľnohospodárstva, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy a rastlinná produkcia (všeobecná aj špeciálna) L.. M. S., Y., nar. XX.XX.XXXX, tarifnú odmenu a náhradu hotových výdavkov celkom vo výške 229,60 eur za podaný znalecký posudok č. 14/2014 z 21.7.2014. Zároveň uložil učtárni Okresného súdu Prešov, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vyplatila znalcovi túto sumu preddavkovane zo štátnych prostriedkov. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1, § 5 písm. b) a § 14 ods. 3 písm. a), b), c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách a náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote žalovaný, v ktorom namietal opodstatnenosť samotnej žaloby, ako aj nesprávnosť záverov iného znaleckého posudku podaného znalcom L.. O. B. vo veci. Zároveň odvolateľ uviedol, že sa súd prvého stupňa dopustil chyby, keď svojím predchádzajúcim uznesením ustanovil znalca z odboru poľnohospodárstva, čím jednoznačne porušil novelizovaný zákon č. 64/1997 Z.z.. Zároveň odvolateľ mal za to, že poverením znalca L.. M. S. vypracovať znalecký posudok pre každého užívateľa parcely XXXX individuálne, je nedomyslené s tým, že správne mal vyhotoviť jeden znalecký posudok pre všetkých užívateľov tejto parcely. Preto navrhol predmetné uznesenie zrušiť v plnom rozsahu ako protizákonné.

V doplnení svojho odvolania na základe výzvy súdu prvého stupňa, žalovaný poukázal na metodický pokyn Ministerstva pôdohospodárstva SR a Slovenského pozemkového fondu, ktorým sa určuje postup správnych orgánov a organizačných útvarov fondu pri realizácii zákona č. 64/1997 Z. z., podľa ktorého je jasne stanovené, že znalecké posudky pre zriadené záhradkárske osady robia znalci z odboru stavebníctva, čo súd prvého stupňa nerešpektoval. Na základe uvedeného poveril Slovenský pozemkový fond, znalca L.. O. T. vypracovať znalecký posudok pre R. P. P., ktorý je podľa žalovaného doposiaľ jediný zákonný znalecký posudok v súlade s uvedenými ustanoveniami. Nakoľko Okresný súd Prešov tento znalecký posudok spochybnil a v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami určil znalca L.. M. S., z odboru poľnohospodárstvo, aby vypracoval znalecký posudok, v ktorom by mal určiť všeobecnú hodnotu pozemku a na jej základe výšku nájomného za užívanie parcely XXXX/X, ktorú užíva žalovaný, a to za roky XXXX a XXXX. V ďalšom odvolateľ vytkol podanému znaleckému

posudku chybné závery, ako aj to, že priznaná znalecká odmena vo výške 229,60 eur je v rozpore s platnými smernicami, a preto žiadal okresný súd o zaslanie kópie faktúry. S poukazom na uvedené žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a poveriť znalca z odboru stavebníctva L.. O. T. vypracovaním kontrolného znaleckého posudku.

Znalec L.. M. S., Y. v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaným citovaná vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 254/2010 Z. z. v poznámke 6 odkazuje na výpočet všeobecnej (trhovej) hodnoty nájomného, mimo evidovaných záhrad zo záhradkárskych osád podľa prílohy 1 zákona č. 582/2004 Z. z., čo s konečnou platnosťou bolo potvrdené v zákone č. 57/2011 Z. z.. Ďalej poukázal na ustanovenie § 12 zákona č. 382/2004 Z.z., podľa ktorého znalec zapísaný v zozname znalcov nesmie bezdôvodne odmietnuť výkon znaleckej činnosti. Nakoľko znalec podľa svojho vyjadrenia neporušil žiadne ustanovenie zákona, nevidí dôvod, prečo by mal požiadavku súdu na vyhotovenie znaleckého posudku odmietnuť. Naopak vyslovil presvedčenie, že v danom prípade vyhotovenie znaleckého posudku spadá do kompetencie znalca zo zboru poľnohospodárstva, pretože pozemok na parcele č. CKN XXXX/X je evidovaný ako trvalý trávnatý porast a nie ako záhrada v záhradkárskej osade, nachádza sa mimo zastavaného územia mesta a nie je určený na stavbu. Ponechal na posúdenie súdu, či spoločné Metodické usmernenie Ministerstva poľnohospodárstva a regionálneho rozvoja SR a Slovenského pozemkového fondu č. XXXX/XXXX-XXX zo dňa 11.4.2011 má vyššiu právnu istotu ako vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 254/2010 Z. z., ktorou sa mení vyhláška č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov.

Žalovaný v ďalšom svojom vyjadrení podanom súdu prvého stupňa dňa 28.1.2015 poukázal opätovne na skutočnosť, že znalec poverený súdom prvého stupňa nemal oprávnenie na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý mal podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 254/2010 Z. z. v spojení s vyhláškou č. 382/2004 Z. z. vypracovať znalec z iného odboru a odvetvia.

Konajúci sudca nemienil nevyhovieť odvolaniu žalobcu proti predmetnému rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom a v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. postúpil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 4 a § 3 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z. z. môže si znalec nárokovať za znaleckú činnosť na základe rozhodnutia súdu znaleckú odmenu podľa vyhlášky č. 491/2004 Z. z. v znení platných predpisov.

Súd pri rozhodovaní o znaleckej odmene za vykonanú znaleckú činnosť v konaní vychádza najmä z citovaného zákona pokiaľ ide o primeranosť priznania odmeny, tiež z vlastného úsudku, podloženého skúsenosťami so znaleckým dokazovaním v iných konaniach.

Nesúhlas účastníka konania (žalovaného) s výsledkami znaleckého dokazovania a s jeho obsahom nie je zákonným dôvodom na nepriznanie znaleckého súdom stanovenému znalcovi. Bude na posúdení súdu prvého stupňa, aby sa vysporiadal v rozhodnutí o veci samej s námietkami žalovaného, že podaný znalecký posudok bol vyhotovený znalcom z nie príslušného odboru, ako aj s jeho návrhom na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku. Odvolateľ žiadny relevantný odvolací dôvod neuviedol. V odvolaní nenamietal priznanie znaleckej odmeny a ostatných náhrad. Preto odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania nie je odvolanie prípustné a v tejto veci ani nebolo podané. Podobne nie je dôvodom pre zmenu rozhodnutia súdu o znaleckom spochybňovaní zadania uloženého súdom znalcovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.